

LEGE nr. [24 din 27 martie 2000*](#)) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative –REPUBLICARE

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Art. 1: Activitatea de legiferare

(1) Reglementarea relatiilor sociale prin lege si prin celelalte categorii de acte normative se realizeaza cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului romanesc.

(2) Actele normative se initiaza, se elaboreaza, se adopta si se aplica in conformitate cu prevederile Constitutiei Romaniei, republicata, cu dispozitiile prezentei legi, precum si cu principiile ordinii de drept.

(3) Activitatea de legiferare reprezinta principala modalitate de implementare a politicilor publice, asigurand instrumentele necesare pentru punerea in aplicare a solutiilor de dezvoltare economica si sociala, precum si pentru exercitarea autoritatii publice.

Art. 2: Tehnica legislativa

(1) Tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea si coordonarea legislatiei, precum si continutul si forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ.

(2) Normele de tehnica legislativa definesc partile constitutive ale actului normativ, structura, forma si modul de sistematizare a continutului acestuia, procedeele tehnice privind modificarea, completarea, abrogarea, publicarea si republicarea actelor normative, precum si limbajul si stilul actului normativ.

Art. 3: Respectarea normelor de tehnica legislativa

(1) Normele de tehnica legislativa sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de catre Guvern si a propunerilor legislative apartinand deputatilor, senatorilor sau cetatenilor, in cadrul exercitarii dreptului la initiativa legislativa, la elaborarea si adoptarea ordonantelor si hotararilor Guvernului, precum si la elaborarea si adoptarea actelor normative ale celorlalte autoritati cu asemenea atributii.

(2) Normele de tehnica legislativa se aplica, in mod corespunzator, si la elaborarea si adoptarea proiectelor de ordine, instructiuni si de alte acte normative emise de conducatorii organelor administratiei publice centrale de specialitate, precum si la elaborarea si adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritatile administratiei publice locale.

Art. 4: Ierarhia actelor normative

(1) Actele normative se elaboreaza in functie de ierarhia lor, de categoria acestora si de autoritatea publica competenta sa le adopte.

(2) Categoriile de acte normative si normele de competenta privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constitutia Romaniei, republicata, si prin celelalte legi.

(3) Actele normative date in executarea legilor, ordonantelor sau a hotararilor Guvernului se emit in limitele si potrivit normelor care le ordona.

Art. 5: Initierea actelor normative

(1) Proiectele de legi se elaboreaza ca urmare a exercitarii, potrivit Constitutiei, a dreptului de initiativa legislativa.

(2) Proiectele celorlalte categorii de acte normative se elaboreaza de autoritatile competente sa le initieze, potrivit legii.

Art. 6: Continutul si fundamentarea solutiilor legislative

(1) Proiectul de act normativ trebuie sa instituie reguli necesare, suficiente si posibile care sa conduca la o cat mai mare stabilitate si eficienta legislativa. Solutiile pe care le cuprinde trebuie sa fie temeinic fundamentate, luandu-se in considerare interesul social, politica legislativa a statului roman si cerintele corelarii cu ansamblul reglementarilor interne si ale armonizarii legislatiei nationale cu legislatia comunitara si cu tratatele internationale la care Romania este parte, precum si cu jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului.

(2) Pentru fundamentarea noii reglementari se va porni de la dezideratele sociale prezente si de perspectiva, precum si de la insuficientele legislatiei in vigoare.

(3) Proiectele de acte normative se supun spre adoptare insotite de o expunere de motive, o nota de fundamentare sau un referat de aprobare, precum si de un studiu de impact, dupa caz.

(4) Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic si de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislatiei in vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul defineste tipurile si structura documentelor de politica publica.

Art. 7: Evaluarea preliminara a impactului noilor reglementari

(1) Evaluarea preliminara a impactului proiectelor de lege, a propunerilor legislative si a celorlalte proiecte de acte normative reprezinta un set de activitati si proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvata a initiativelor legislative. Evaluarea preliminara a impactului presupune identificarea si analiza efectelor economice, sociale, de mediu, legislative si bugetare pe care le produc reglementarile propuse.

(2) Evaluarea preliminara a impactului proiectelor de acte normative este considerata a fi modalitatea de fundamentare pentru solutiile legislative propuse si trebuie realizata inainte de adoptarea actelor normative.

(3) Fundamentarea noii reglementari trebuie sa aiba in vedere atat evaluarea impactului legislatiei specifice in vigoare la momentul elaborarii proiectului de act normativ, cat si evaluarea impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementeaza.

(3) Propunerile legislative, proiectele de legi si celelalte proiecte de acte normative vor fi insotite, in mod obligatoriu, de o evaluare preliminara a impactului noilor reglementari asupra drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.

(4) Evaluarea preliminara a impactului este realizata de initiatorul proiectului de act normativ. In cazul unor proiecte de acte normative complexe, evaluarea impactului poate fi realizata, pe baza unui

contract de prestari de servicii, de catre institute de cercetare stiintifica, universitati, societati comerciale sau organizatii neguvernamentale, in conformitate cu prevederile legale in vigoare referitoare la achizitiile publice.

(5) In vederea elaborarii evaluarii preliminare a impactului propunerilor legislative initiate de deputati si senatori, precum si in cazul celor bazate pe initiativa cetatenilor, membrii Parlamentului pot solicita Guvernului asigurarea accesului la datele si informatiile necesare realizarii acesteia.

(6) Aplicarea dispozitiilor alin. (1)-(5) nu este obligatorie in cazul iniciativelor legislative ale deputatilor si senatorilor, precum si al celor bazate pe initiativa cetatenilor.

Art. 8: Forma de redactare a actelor normative

(1) Proiectele de legi, propunerile legislative si celelalte proiecte de acte normative se redacteaza in forma prescriptiva proprie normelor juridice.

(2) Prin modul de exprimare actul normativ trebuie sa asigure dispozitiilor sale un caracter obligatoriu.

(3) Dispozitiile cuprinse in actul normativ pot fi, dupa caz, imperative, supletive, permissive, alternative, derogatorii, facultative, tranzitorii, temporare, de recomandare sau altele asemenea; aceste situatii trebuie sa rezulte expres din redactarea normelor.

(4) Textul legislativ trebuie sa fie formulat clar, fluent si inteligibil, fara dificultati sintactice si pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu incarcatura afectiva. Forma si estetica exprimarii nu trebuie sa prejudicieze stilul juridic, precizia si claritatea dispozitiilor.

Art. 9: Avizarea proiectelor

(1) In cazurile prevazute de lege, in faza de elaborare a proiectelor de acte normative initiatorul trebuie sa solicite avizul autoritatilor interesate in aplicarea acestora, in functie de obiectul reglementarii.

(2) Dupa elaborarea lor si incheierea procedurii de avizare prevazute la alin. (1), proiectele de legi, propunerile legislative, precum si proiectele de ordonante si de hotarari cu caracter normativ ale Guvernului se supun in mod obligatoriu avizarii Consiliului Legislativ.

(3) Procedura de avizare si obiectul avizului Consiliului Legislativ sunt prevazute in legea sa organica si in regulamentul sau de organizare si functionare.

Art. 10: Avizul Consiliului Legislativ

(1) Avizul Consiliului Legislativ se formuleaza si se transmite in scris. El poate fi: favorabil, favorabil cu obiectii sau propuneri ori negativ.

(2) Avizele favorabile care cuprind obiectii sau propuneri, precum si cele negative se motiveaza si pot fi insotite de documentele sau de informatiile pe care se sprijina.

(3) Avizul Consiliului Legislativ este un aviz de specialitate si are caracter consultativ.

(4) Observatiile si propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnica legislativa vor fi avute in vedere la definitivarea proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivata in cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau intr-o nota insotitoare.

Art. 11: Publicarea actelor normative

(1) In vederea intrarii lor in vigoare, legile si celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotararile si ordonantele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autoritatilor administrative autonome, precum si ordinele, instructiunile si alte acte normative emise de conducatorii organelor administratiei publice centrale de specialitate se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(2) Nu sunt supuse regimului de publicare in Monitorul Oficial al Romaniei:

a) deciziile primului-ministru clasificate, potrivit legii;

b) actele normative clasificate, potrivit legii, precum si cele cu caracter individual, emise de autoritatile administrative autonome si de organele administratiei publice centrale de specialitate.

(3) Legile se publica imediat dupa promulgare, insotite de actul prin care au fost promulgate. Celelalte acte cu caracter normativ, adoptate de Parlament, se publica sub semnatura presedintilor celor doua Camere.

(4) Ordonantele si hotararile Guvernului se publica numai dupa ce au fost semnate de primul-ministru si contrasemnate de ministrii care au obligatia sa le puna in executare.

(5) Celelalte acte normative se publica dupa ce au fost semnate de emitent.

Art. 12: Intrarea in vigoare a actelor normative

(1) Legile si ordonantele emise de Guvern in baza unei legi speciale de abilitare intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sau la o data ulterioara prevazuta in textul lor. Termenul de 3 zile se calculeaza pe zile calendaristice, incepand cu data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, si expira la ora 24,00 a celei de-a treia zi de la publicare.

(2) Ordonantele de urgenta ale Guvernului intra in vigoare la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sub conditia depunerii lor prealabile la Camera competenta sa fie sesizata, daca in cuprinsul lor nu este prevazuta o data ulterioara.

(3) Actele normative prevazute la art. 11 alin. (1), cu exceptia legilor si a ordonantelor, intra in vigoare la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, daca in cuprinsul lor nu este prevazuta o data ulterioara. Atunci cand nu se impune ca intrarea in vigoare sa se produca la data publicarii, in cuprinsul acestor acte normative trebuie sa se prevada ca ele intra in vigoare la o data ulterioara stabilita prin text.

CAPITOLUL II: Sistematizarea si unificarea legislatiei

Art. 13: Integrarea proiectului in ansamblul legislatiei

Actul normativ trebuie sa se integreze organic in sistemul legislatiei, scop in care:

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se afla în conexiune;

b) proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia;

c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.

d) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului și ale protocoalelor adiționale la aceasta, ratificate de România, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Art. 14: Unicitatea reglementării în materie

(1) Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

(2) Un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act.

Art. 15: Reglementări speciale și derogatorii

(1) O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.

(2) Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.

(3) Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul sau general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri.

Art. 16: Evitarea paralelismelor

(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

(2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

(3) Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare.

(4) Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază.

Art. 17: Asanarea legislației

In vederea asanarii legislatiei active, in procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmari abrogarea expresa a dispozitiilor legale cazute in desuetudine sau care inregistreaza aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizata.

Art. 18: Sistematizarea si concentrarea legislatiei in coduri

In vederea sistematizarii si concentrarii legislatiei, reglementarile dintr-un anumit domeniu sau dintr-o anumita ramura de drept, subordonate unor principii comune, pot fi reunite intr-o structura unitara, sub forma de coduri.

Art. 19: Incorporarea actelor normative in codexuri pe materii

(1) Pe masura consolidarii sistemului legislativ, reglementarile legale in vigoare privind acelasi domeniu sau domenii conexe, cuprinse in legi, ordonante si hotarari ale Guvernului, pot fi incorporate prin alaturarea textelor acestora intr-o structura omogena, prezentata sub forma de codex, care sa inlesneasca cunoasterea si aplicarea lor.

(2) Codexul se elaboreaza de Consiliul Legislativ, din proprie initiativa sau la solicitarea unuia dintre birourile permanente ale celor doua Camere ale Parlamentului ori a Guvernului.

(3) Consiliul Legislativ stabileste denumirea actului rezultat din incorporare, structura si succesiunea dispozitiilor legale avute in vedere, cu specificarea actelor normative din care provin si a elementelor necesare de identificare. In cadrul operatiunii de incorporare in codexuri actele normative incluse vor fi prezentate prin luarea in considerare a tuturor modificarilor si completarilor ulterioare, a abrogarilor parțiale, exprese ori implicite, precum si prin actualizarea denumirilor institutiilor si localitatilor.

CAPITOLUL III: Elaborarea actelor normative

SECTIUNEA 1: Documentarea

Art. 20: Activitatea de documentare

(1) Elaborarea proiectelor de acte normative trebuie precedata, in functie de importanta si complexitatea acestora, de o activitate de documentare si analiza stiintifica, pentru cunoasterea temeinica a realitatilor economico-sociale care urmeaza sa fie reglementate, a istoricului legislatiei din acel domeniu, precum si a reglementarilor similare din legislatia straina, in special a tarilor Uniunii Europene.

(2) Initiatorii proiectelor de acte normative pot solicita, pentru documentarea lor legislativa, informatii suplimentare de la Consiliul Legislativ si alte autoritati sau institutii cu atributii de informare in materia respectiva.

(3) Rezultatele studiilor de cercetare si referirile la sursele de informatii suplimentare relevante pentru dezbaterile proiectelor de acte normative trebuie sa fie incluse in instrumentul de prezentare si motivare a proiectului de act normativ.

Art. 21: Jurisprudenta si doctrina juridica

In activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ se vor examina practica Curtii Constitutionale in acel domeniu, jurisprudenta in materie a Curtii Europene a Drepturilor Omului, practica instantelor judecatoresti in aplicarea reglementarilor in vigoare, precum si doctrina juridica in materie.

Art. 22: Raportul cu legislatia comunitara si cu tratatele internationale

(1)Solutiile legislative preconizate prin noua reglementare trebuie sa aiba in vedere reglementarile in materie ale Uniunii Europene, asigurand compatibilitatea cu acestea.

(2)Prevederile alin. (1) se aplica in mod corespunzator si in ceea ce priveste dispozitiile cuprinse in tratatele internationale la care Romania este parte, precum si in ceea ce priveste jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului.

(3)Cand este cazul, se vor face propuneri de modificare si completare a actelor normative interne ale caror dispozitii nu sunt concordante cu cele ale actelor internationale la care Romania este parte sau nu asigura compatibilitatea cu dreptul comunitar ori se afla in contradictie cu jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului.

(4)Guvernul, in termen de cel mult 3 luni de la data comunicarii hotararii Curtii Europene a Drepturilor Omului, prezinta Parlamentului proiectul de lege cu privire la modificarea si completarea sau abrogarea actului normativ ori a unor parti ale acestuia care vin in contradictie cu dispozitiile Conventiei europene a drepturilor omului si ale protocoalelor aditionale la aceasta, ratificate de Romania, si cu hotararile Curtii Europene a Drepturilor Omului.

SECTIUNEA 2: Alegerea solutiilor legislative si definirea conceptelor

Art. 23: Stabilirea solutiilor legislative

(1)Pentru alegerea unor solutii judicioase si durabile se pot elabora mai multe variante posibile, evaluandu-se efectele previzibile ale solutiilor preconizate.

(2)Solutiile legislative avute in vedere trebuie sa prezinte suplete pentru a realiza imbinarea caracterului de stabilitate a reglementarii cu cerintele de perspectiva ale dezvoltarii sociale.

Art. 24: Sfera de cuprindere a solutiilor preconizate

(1)Solutiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie sa acopere intreaga problematica a relatiilor sociale ce reprezinta obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative.

(2)Pentru ca solutiile sa fie pe deplin acoperitoare se vor lua in considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi in activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea situatiilor avute in vedere, fie formulari sintetice sau formulari-cadru de principiu, aplicabile oricaror situatii posibile.

Art. 25: Determinarea conceptelor si notiunilor

In cadrul solutiilor legislative preconizate trebuie sa se realizeze o configurare explicita a conceptelor si notiunilor folosite in noua reglementare, care au un alt inteles decat cel comun, pentru a se asigura astfel intelegerea lor corecta si a se evita interpretarile gresite.

Art. 26: Solutii pentru situatii tranzitorii

Proiectul de act normativ trebuie sa cuprinda solutii legislative pentru situatii tranzitorii, in cazul in care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situatii juridice nascute sub vechea reglementare, dar care nu si-au produs in intregime efectele pana la data intrarii in vigoare a noii reglementari. De asemenea, proiectul trebuie sa cuprinda, daca este cazul, masuri legislative privind solutionarea conflictului intre acte normative de categorii diferite, cu respectarea principiului ierarhiei actelor normative.

SECTIUNEA 3: Elaborarea codurilor si a altor legi complexe

Art. 27: Teze prealabile

(1) In cazul proiectelor de coduri sau al altor legi complexe, anume determinate, la initiativa Parlamentului ori a Guvernului se pot constitui la Consiliul Legislativ sau sub coordonarea acestuia comisii de specialitate pentru elaborarea proiectelor respective.

(2) In cazul proiectelor de coduri si al altor legi complexe, care intereseaza domeniul de activitate al justitiei, comisiile de elaborare se instituie de Ministerul Justitiei. In componenta comisiei constituite se include un reprezentant al Consiliului Legislativ, desemnat de presedintele acestuia.

(3) Comisiile de specialitate vor intocmi, pe baza unor studii si documentari stiintifice, teze prealabile care sa reflecte conceptia generala, principiile, noile orientari si principalele solutii ale reglementarilor preconizate.

(4) Inainte de definitivarea tezelor, concluziile studiilor, cuprinzand liniile directe ale conceptiei de ansamblu a viitoarei reglementari, se inainteaza, pentru exprimarea punctului de vedere, ministerelor si celorlalte autoritati publice interesate.

Art. 28: Aprobarea tezelor prealabile

Tezele prealabile, definitive potrivit prevederilor art. 27, se supun aprobarii Guvernului. Dupa aprobarea tezelor de catre Guvern comisia de elaborare va proceda la redactarea textului viitorului act normativ.

Art. 29: Adoptarea codurilor si a legilor complexe

Proiectul de act normativ intocmit in conditiile prevazute la art. 27 si 28, insotit de un raport, va fi inaintat Parlamentului sau, dupa caz, Guvernului, pentru declansarea procedurii legislative.

SECTIUNEA 4: Motivarea proiectelor de acte normative

Art. 30: Instrumentele de prezentare si motivare

(1) Proiectele de acte normative trebuie insotite de urmatoarele documente de motivare:

a) expuneri de motive - in cazul proiectelor de legi si al propunerilor legislative;

b) note de fundamentare - in cazul ordonantelor si al hotararilor Guvernului; ordonantele care trebuie supuse aprobarii Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum si ordonantele de urgenta se transmit Parlamentului insotite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora;

c) referate de aprobare - pentru celelalte acte normative;

d) studii de impact - in cazul proiectelor de legi de importanta si complexitate deosebita si al proiectelor de legi de aprobare a ordonantelor emise de Guvern in temeiul unei legi de abilitare si supuse aprobarii Parlamentului.

(2) Expunerile de motive, notele de fundamentare, referatele de aprobare si studiile de impact constituie instrumentele de prezentare si motivare ale noilor reglementari propuse.

(3) In cazul proiectelor de legi pentru care Guvernul isi angajeaza raspunderea, documentele de motivare care insotesc aceste proiecte sunt expunerea de motive si, dupa caz, raportul prevazut la art. 29.

Art. 31: Cuprinsul motivarii

(1) Instrumentul de prezentare si motivare include continutul evaluarii impactului actelor normative, cuprinzand urmatoarele sectiuni:

a) motivul emiterii actului normativ - cerintele care reclama interventia normativa, cu referire speciala la insuficientele si neconcordantele reglementarilor in vigoare; principiile de baza si finalitatea reglementarilor propuse, cu evidentierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrarilor de cercetare, evaluarilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a caror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonantele de urgenta vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situatiei extraordinare care impune reglementarea imediata, nefiind suficienta utilizarea procedurii parlamentare de urgenta, precum si eventualele consecinte care s-ar produce in lipsa luarii masurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social si asupra mediului inconjurator, inclusiv evaluarea costurilor si beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atat pe termen scurt, pentru anul curent, cat si pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informatii cu privire la cheltuieli si venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic - implicatiile pe care noua reglementare le are asupra legislatiei in vigoare; compatibilitatea cu reglementarile comunitare in materie, determinarea exacta a acestora si, daca este cazul, masurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curtii de Justitie a Uniunii Europene si alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicatiile asupra legislatiei interne, in cazul ratificarii sau aprobarii unor tratate ori acorduri internationale, precum si masurile de adaptare necesare; preocuparile in materie de armonizare legislativa;

e) consultarile derulate in vederea elaborarii proiectului de act normativ, organizatiile si specialistii consultati, esenta recomandarilor primite;

f) activitatile de informare publica privind elaborarea si implementarea proiectului de act normativ;

g) masurile de implementare - modificarile institutionale si functionale la nivelul administratiei publice centrale si locale.

(2) In situatia in care reglementarea propusa se elaboreaza in executarea unui act normativ, motivarea trebuie sa cuprinda referiri la actul pe baza si in executarea caruia se emite.

(3) Forma finala a instrumentelor de prezentare si motivare a proiectelor de acte normative trebuie sa cuprinda referiri la avizul Consiliului Legislativ si, dupa caz, al Consiliului Suprem de Aparare a Tarii, Curtii de Conturi sau Consiliului Economic si Social.

(4) Guvernul stabileste structura si continutul detaliat al instrumentelor de prezentare si motivare pentru actele normative initiate de Guvern.

Art. 32: Redactarea motivarii

(1) Documentele de motivare se redacteaza intr-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care il prezinta.

(2) Motivarea trebuie sa se refere la forma finala a proiectului de act normativ; daca pe parcurs s-au adus unele modificari proiectului, ca urmare a propunerilor si observatiilor primite de la organele de avizare, motivarea initiala trebuie reconsiderata in mod corespunzator.

Art. 33: Studiul de impact

(1) Scopul elaborarii studiului de impact este de a estima costurile si beneficiile aduse in plan economic si social prin adoptarea proiectului de lege, precum si de a evidentia dificultatile care ar putea aparea in procesul de punere in practica a reglementarilor propuse.

(2) Studiul de impact este intocmit, de regula, de structurile de specialitate in domeniu ale administratiei publice centrale, la cererea Guvernului. Pentru propunerile legislative initiate de deputati sau de senatori, studiile de impact se intocmesc prin grija ministerelor de resort, la solicitarea comisiilor parlamentare.

(3) In studiul de impact se face referire:

a) la starea de fapt existenta la momentul elaborarii noii reglementari;

b) la modificarile care se propun a fi aduse legislatiei existente;

c) la obiectivele urmarite prin modificarea legislatiei existente;

d) la mijloacele disponibile in vederea realizarii scopurilor propuse;

e) la dificultatile care ar putea fi intampinate in aplicarea noilor dispozitii;

f) la evaluarea costurilor impuse de adoptarea proiectului de lege si a eventualelor economii bugetare generate de aceasta, la motivele care stau la baza acestei evaluari, precum si la modalitatea de calcul al costurilor si economiilor;

g) la beneficiile rezultate prin implementarea proiectului de lege, altele decat cele de natura economica;

h) la analiza comparativa a costurilor si a beneficiilor pe care le implica proiectul de lege, din care sa reiasa daca beneficiile sunt justificate de costuri.

Art. 34: Semnarea instrumentelor de prezentare si motivare

(1)Expunerile de motive la proiectele de legi pentru care initiativa legislativa se exercita de Guvern, precum si expunerile de motive la proiectele de legi de aprobare a unor ordonante sau ordonante de urgenta se semneaza de primul-ministru dupa adoptarea formei finale a proiectului in sedinta a Guvernului.

(2)Expunerile de motive la propunerile legislative intocmite de deputati sau de senatori se semneaza de initiatorii respectivi.

(3)In cazul in care initiativa legislativa este exercitata de cetateni, expunerea de motive trebuie insotita de punctul de vedere al Curtii Constitutionale, intocmit potrivit prevederilor art. 146 lit. j) din Constitutia Romaniei, republicata.

(4)Notele de fundamentare la proiectele de ordonante si de hotarari ale Guvernului se semneaza de ministrul sau de ministrii initiatori, precum si de cei care le-au avizat.

(5)Expunerile de motive la legi si notele de fundamentare la ordonante si hotarari ale Guvernului, elaborate de initiator, se publica impreuna cu actul normativ in cauza in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sau se prezinta pe internet de catre autoritatea emitenta. Daca in cursul dezbaterilor parlamentare proiectul de lege sau propunerea legislativa a suferit modificari de fond, expunerea de motive va fi refacuta, dupa promulgarea legii, de catre initiator, la sesizarea secretarului general al Camerei Deputatilor.

CAPITOLUL IV: Redactarea actelor normative

Art. 35: Sistematizarea ideilor in text

Pentru asigurarea unei succesiuni logice a solutiilor legislative preconizate si realizarea unei armonii interioare a actului normativ redactarea textului proiectului trebuie precedata de intocmirea unui plan de grupare a ideilor in functie de conexiunile si de raportul firesc dintre ele, in cadrul conceptiei generale a reglementarii.

Art. 36: Stilul actelor normative

(1)Actele normative trebuie redactate intr-un limbaj si stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar si precis, care sa excluda orice echivoc, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale si de ortografie.

(2)Este interzisa folosirea neologismelor, daca exista un sinonim de larga raspandire in limba romana. In cazurile in care se impune folosirea unor termeni si expresii straine, se va alatura, dupa caz, corespondentul lor in limba romana.

(3)Termenii de specialitate pot fi utilizati numai daca sunt consacratii in domeniul de activitate la care se refera reglementarea.

(4)Redactarea textelor se face prin folosirea cuvintelor in intelesul lor curent din limba romana moderna, cu evitarea regionalismelor. Redactarea este subordonata dezideratului intelegerii cu usurinta a textului de catre destinatarii acestuia.

Art. 37: Unitatea terminologica

(1)In limbajul normativ aceleasi notiuni se exprima numai prin aceiasi termeni.

(2) Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.

(3) Exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicitare în text, la prima folosire.

Art. 38: Exprimarea conținutului normativ

(1) Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări.

(2) În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, formă afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective.

(3) Utilizarea unor explicații prin norme interpretative este permisă numai în măsura în care ele sunt strict necesare pentru înțelegerea textului. Nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor.

Art. 39: Referirea la alt act normativ

(1) Referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului său, a titlului și a datei publicării aceluși act sau numai a categoriei juridice și a numărului, dacă astfel orice confuzie este exclusă.

(2) Referirea la un tratat internațional trebuie să cuprindă atât denumirea completă a acestuia, cât și a actului de ratificare sau de aprobare.

CAPITOLUL V: Structura actului normativ

SECȚIUNEA 1: Partile constitutive ale actului normativ

Art. 40: Partile constitutive ale actului normativ

Actul normativ are următoarele părți constitutive: titlul și, dacă este cazul, preambulul, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului.

Art. 41: Titlul actului normativ

(1) Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic.

(2) Categoria juridică a actului normativ este determinată de regimul competențelor stabilit prin Constituție, legi și prin alte acte normative prin care se acordă prerogative de reglementare juridică autorităților publice.

(3) Autoritatea publică este aceea investită prin Constituție sau printr-un alt act normativ.

(4) Se interzice ca denumirea proiectului unui act normativ să fie aceeași cu cea a altui act normativ în vigoare.

(5) În cazul actelor normative prin care se modifică ori se completează un alt act normativ, titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere.

(6) Ca element de identificare, titlul se întregeste, după adoptarea actului normativ, cu un număr de ordine, la care se adaugă anul în care a fost adoptat acesta.

Art. 42: Formula introductivă

(1) Formula introductivă constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității emitente și exprimarea hotărârii de luare a deciziei referitoare la emiterea sau adoptarea actului normativ respectiv.

(2) În cazul legilor formula introductivă este următoarea: "Parlamentul României adoptă prezenta lege."

(3) Pentru actele Guvernului formula introductivă este: "în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre" sau, după caz, "ordonanță". La ordonanțe se face referire și la legea de abilitare. La ordonanțele de urgență, formula introductivă este: "În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență." La hotărârile date în executarea expresă a unor legi se adaugă și temeiul din legea respectivă.

(4) La celelalte categorii de acte normative formula introductivă cuprinde autoritatea emitentă, denumirea generică a actului, în funcție de natură sa juridică, precum și temeiurile juridice pe baza și în executarea cărora actul a fost emis.

Art. 43: Preambulul

(1) Preambulul enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării. El nu poate cuprinde nici directive, nici reguli de interpretare. Preambulul precede formula introductivă.

(2) Incluziunea preambulului în cuprinsul actului normativ se apreciază de la caz la caz.

(3) La ordonanțele de urgență preambulul este obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare.

(4) În cazul actelor normative ale administrației publice centrale de specialitate sau ale administrației publice locale, în preambul se menționează și avizele prevăzute de lege.

Art. 44: Partea dispozitivă

- Partea dispozitivă a actului normativ reprezintă conținutul propriu-zis al reglementării, alcătuit din totalitatea normelor juridice instituite pentru sfera raporturilor sociale ce fac obiectul acestuia.

Art. 45: Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare

(1) În situația actelor normative care transpun direct norme comunitare în dreptul intern, după partea dispozitivă a acestora se face o mențiune care să cuprindă elementele de identificare a actului comunitar care a fost preluat, după modelul următor: "Prezenta/prezentul ...(se menționează tipul actului normativ) transpune Directiva nr. .../... privind ..., publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. .../...."

(2) Dacă printr-un act normativ se transpune doar parțial un act comunitar, mențiunea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice în detaliu textele (secțiuni/articole/paragrafe, după caz) transpuse.

Art. 46: Atestarea autenticitatii actului normativ

(1) Actul normativ adoptat se semneaza de reprezentantul legal al emitentului, se dateaza si se numereaza.

(2) Data legii este aceea la care i se da numar, dupa promulgare. Pentru actele normative ale Parlamentului, care, potrivit legii, nu se supun promulgarii, data actului este aceea a adoptarii.

(3) Actele Guvernului poarta data sedintei Guvernului in care actul a fost aprobat. Data celorlalte acte normative este aceea la care au fost semnate.

(4) Numerotarea actelor normative se face in ordinea datarii lor, separat pe fiecare an calendaristic.

(5) La legi este obligatoriu ca in finalul actului sa se faca mentiunea despre indeplinirea dispozitiei constitutionale privind legalitatea adoptarii de catre cele doua Camere ale Parlamentului.

(6) Formula de atestare a legalitatii adoptarii proiectului de lege, utilizata de fiecare Camera, in ordinea adoptarii, este:

a) "Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputatilor/Senat in sedinta din ..., cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) sau, dupa caz, art. 76 alin. (2) din Constitutia Romaniei, republicata." - in cazul in care Camera Deputatilor/Senatul adopta proiectul de lege sau propunerea legislativa, cu sau fara amendamente;

b) "Acest proiect de lege se considera adoptat de Camera Deputatilor/Senat in forma initiala, in conditiile art. 75 alin. (2) teza a III - a sau ale art. 115 alin. (5) teza a III - a, dupa caz, din Constitutia Romaniei, republicata." - in cazul in care se depaseste termenul prevazut pentru adoptare.

(7) Formula de atestare a legalitatii adoptarii legii va avea urmatorul cuprins: Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) sau (2), dupa caz, din Constitutia Romaniei, republicata.

(8) In cazul in care legea este adoptata in sedinta comuna a celor doua Camere, formula de atestare a legalitatii adoptarii acesteia va avea urmatorul cuprins: Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) si ale art. 76 alin. (1) sau (2) ori art. 148 alin. (1) sau art. 149, dupa caz, din Constitutia Romaniei, republicata.

(9) In cazul legilor de revizuire a Constitutiei Romaniei, formula de atestare a legalitatii adoptarii acestora va avea urmatorul cuprins: Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor si de Senat, cu respectarea prevederilor art. 151 alin. (1) sau alin. (2), dupa caz, din Constitutia Romaniei, republicata.

(10) Formula de atestare este urmata de semnaturile presedintilor celor doua Camere sau ale vicepresedintilor care au condus sedintele.

Art. 47: Articolul, elementul structural de baza al partii dispozitive

(1) Elementul structural de baza al partii dispozitive il constituie articolul. Articolul cuprinde, de regula, o singura dispozitie normativa aplicabila unei situatii date.

(2) Structura articolului trebuie să fie echilibrată, abordând exclusiv aspectele juridice necesare contextului reglementării.

(3) Articolul se exprimă în textul legii prin abrevierea "art.". Articolele se numerotează în continuare, în ordinea din text, de la începutul până la sfârșitul actului normativ, cu cifre arabe. Dacă actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia "Articol unic".

(4) În cazul actelor normative care au ca obiect modificări sau completări ale altor acte normative, articolele se numerotează cu cifre romane, păstrându-se numerotarea cu cifre arabe pentru textele modificate sau completate.

(5) La coduri și la legi de mare întindere, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificație proprie în conținutul reglementării.

Art. 48: Alineatul

(1) În cazul în care din dispoziția normativă primară a unui articol decurg, în mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate în alineate distincte, asigurându-se articolului o succesiune logică a ideilor și o coerență a reglementării.

(2) Alineatul, ca subdiviziune a articolului, este constituit, de regulă, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o ipoteză juridică specifică ansamblului articolului; dacă dispoziția nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, se pot adăuga noi propoziții sau fraze, separate prin punct și virgulă. Alineatul se evidențiază printr-o ușoară retragere de la alinierea textului pe verticală.

(3) Dacă în cuprinsul unui articol se utilizează un termen sau o expresie care are în contextul actului normativ un alt înțeles decât cel obișnuit, înțelesul specific al acesteia trebuie definit în cadrul unui alineat subsecvent. În cazul în care frecvența unor astfel de termeni și expresii este mare, actul normativ trebuie să cuprindă în structură sau un grupaj de definiții sau o anexă cu un index de termeni.

(4) În actele normative cu o anumită întindere, dacă un articol are două sau mai multe alineate, acestea se numerotează la începutul fiecăruia cu cifre arabe cuprinse în paranteză. Pentru claritatea, concizia și caracterul unitar al textului unui articol se recomandă ca acesta să nu fie format dintr-un număr prea mare de alineate.

Art. 49: Enumerările în text

(1) Dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului românesc și nu prin liniute sau alte semne grafice.

(2) O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi.

(3) Dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicație separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări.

Art. 50: Trimiterea la alte acte normative

(1) In cazul in care o norma este complementara altei norme, pentru evitarea repetarii in text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o contine. Nu poate fi facuta, de regula, o trimitere la o alta norma de trimitere.

(2) Daca norma la care se face trimitere este cuprinsa in alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numarului si a celorlalte elemente de identificare.

(3) Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la intregul sau continut ori numai la o subdiviziune, precizata ca atare. Cand actul ce face obiect de trimitere a fost modificat, completat ori republicat, se face mentiune si despre aceasta.

(4) La modificarea, completarea si abrogarea dispozitiei la care s-a facut trimitere, in actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avuta in vedere situatia juridica a normei de trimitere.

SECTIUNEA 2: Sistemizarea continutului actului normativ

Art. 51: Sistemizarea continutului actului normativ

(1) Continutul proiectului de act normativ se sistematizeaza in urmatoarea ordine de prezentare a ideilor:

a) dispozitii generale sau principii generale;

b) dispozitii privind fondul reglementarii;

c) dispozitii tranzitorii;

d) dispozitii finale.

(2) In cazul unor reglementari de mica intindere se poate redacta textul fara a se marca distinct elementele prevazute la alin. (1), urmand insa aceasta ordine de prezentare.

(3) In cadrul structurii prevazute la alin. (1) articolele pot fi grupate pe capitole, care se pot imparti in sectiuni, iar acestea, dupa caz, in paragrafe. La coduri si la alte legi de mare intindere, capitolele pot fi grupate - in ordine ascendenta - in titluri si, dupa caz, in parti, care, la randul lor, se pot constitui in carti; gruparea se face, in toate cazurile, in functie de legatura organica dintre reglementarile pe care le cuprind.

Art. 52: Dispozitiile generale

Dispozitiile generale cuprind prevederi care orienteaza intreaga reglementare, determina obiectul si principiile acesteia. Ele se grupeaza in primul capitol si nu se reiau in restul reglementarii, in afara de cazul in care sunt strict necesare pentru intelegerea unor dispozitii cu care formeaza un tot unitar.

Art. 53: Dispozitiile de fond

(1) Dispozitiile de fond cuprind reglementarea propriu-zisa a relatiilor sociale ce fac obiectul actului normativ.

(2) Succesiunea si gruparea dispozitiilor de fond cuprinse in actul normativ se fac in ordinea logica a desfasurarii activitatii reglementate, asigurandu-se ca prevederile de drept material sa preceada pe cele de ordin procedural, iar in caz de instituire de sanctiuni, aceste norme sa fie plasate inaintea dispozitiilor tranzitorii si finale.

(3) Textele care reglementează similar ipoteze cuprinse în mai multe subdiviziuni ale actului normativ pot fi grupate în structuri distincte, denumite dispoziții comune.

Art. 54: Dispozițiile tranzitorii

(1) Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

(2) Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.

Art. 55: Dispozițiile finale

(1) Dispozițiile finale cuprind măsurile necesare pentru punerea în aplicare a actului normativ, data intrării în vigoare a acestuia conform art. 12, implicațiile asupra altor acte normative, ca: abrogări, modificări, completări, precum și dispoziția de republicare, dacă este cazul.

(2) În cazul în care, pentru punerea în aplicare a unui act normativ, sunt prevăzute norme de aplicare, în cuprinsul acestuia se va stabili termenul de elaborare a acestora și data intrării lor în vigoare, care să nu depășească, de regulă, 30 de zile de la data intrării în vigoare a actului normativ.

(3) La actul normativ cu caracter temporar se prevede și perioada de aplicare sau data încetării aplicării sale.

(4) Pentru legile prevăzute de art. 115 alin. (8) din Constituția României, republicată, în cadrul dispozițiilor finale se prevăd, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

Art. 56: Numerotarea și denumirea capitolelor și ale celorlalte grupări de articole

(1) Capitolele, titlurile, părțile și cartile se numerotează cu cifre române, în succesiunea pe care o au în structura din care fac parte. Secțiunile și paragrafele se numerotează cu cifre arabe.

(2) Titlurile, capitolele și secțiunile se denumesc prin exprimarea sintetică a reglementărilor pe care le cuprind.

Art. 57: Anexele

(1) La redactarea textului unui proiect de act normativ se pot folosi, ca părți componente ale acestuia, anexe care conțin prevederi ce cuprind exprimări cifrice, desene, tabele, planuri sau altele asemenea.

(2) Pot constitui anexe la un act normativ reglementările ce trebuie aprobate de autoritatea publică competentă, cum sunt: regulamente, statute, metodologii sau norme cu caracter predominant tehnic.

(3) Anexa trebuie să aibă un temei-cadru în corpul actului normativ și să se refere exclusiv la obiectul determinat prin textul de trimitere.

(4) Textul-cadru de trimitere trebuie să facă, în finalul său, mențiunea că anexa face parte integrantă din actul normativ; dacă sunt mai multe anexe, în finalul actului normativ se include un articol distinct, cuprinzând aceeași mențiune, însoțită de nominalizarea expresă a tuturor anexelor.

(5) Titlul anexei cuprinde exprimarea sintetică a ideii din textul de trimitere.

(6) Dacă sunt mai multe anexe, acestea se numerotează cu cifre arabe, în ordinea în care au fost enunțate în textul proiectului.

CAPITOLUL VI: Modificarea, completarea, abrogarea și alte evenimente legislative

Art. 58: Evenimentele legislative

(1) După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea.

(2) În situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (1), actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ.

(3) Evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente.

Art. 59: Modificarea

(1) Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia și în redarea lor într-o nouă formulare.

(2) Pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a unui act normativ se nominalizează expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizându-se sintagma "se modifică și va avea următorul cuprins:", urmată de redarea noului text.

(3) Procedeele de a se menționa generic, în finalul unui act normativ, că un alt act normativ conex sau texte din acel act "se modifică corespunzător" trebuie evitate. De asemenea, nu se utilizează, pentru a exprima o modificare, redarea doar a unor fragmente ori sintagme dintr-un text. Modificarea trebuie să cuprindă în întregime textul vizat, cuprins în articol, alineat sau în elementul marcat al unei enumerări.

Art. 60: Completarea

(1) Completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale

existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: "Dupa articolul ... se introduce un nou articol,....., cu urmatorul cuprins:".

(2)Daca actul de completare nu dispune renumerotarea actului completat, structurile, inclusiv articolele sau alineatele nou-introduse, vor dobandi numarul structurilor corespunzatoare celor din textul vechi, dupa care se introduc, insotite de un indice cifric, pentru diferentiere.

Art. 61: Conditile de fond pentru modificarea si completarea actelor normative

(1)Modificarea sau completarea unui act normativ este admisa numai daca nu se afecteaza conceptia generala ori caracterul unitar al acelu act sau daca nu priveste intreaga ori cea mai mare parte a reglementarii in cauza; in caz contrar actul se inlocuieste cu o noua reglementare, urmand sa fie in intregime abrogat.

(2)Prevederile modificate sau care completeaza actul normativ trebuie sa se integreze armonios in actul supus modificarii ori completarii, asigurandu-se unitatea de stil si de terminologie, precum si succesiunea normala a articolelor.

Art. 62: Efectele dispozitiilor de modificare si de completare

Dispozitiile de modificare si de completare se incorporeaza, de la data intrarii lor in vigoare, in actul de baza, identificandu-se cu acesta. Interventiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de baza.

Art. 63: Norma derogatorie

Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula "prin derogare de la... ", urmata de mentionarea reglementarii de la care se deroga. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel putin egal cu cel al reglementarii de baza.

Art. 64: Abrogarea

(1)Prevederile cuprinse intr-un act normativ, contrare unei noi reglementari de acelasi nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totala sau partiala.

(2)In cazul unor abrogari partiale intervenite succesiv, ultima abrogare se va referi la intregul act normativ, nu numai la textele ramase in vigoare.

(3)Abrogarea unei dispozitii sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial. Fac exceptie prevederile din ordonantele Guvernului care au prevazut norme de abrogare si au fost respinse prin lege de catre Parlament.

(4)Daca o norma de nivel inferior, cu acelasi obiect, nu a fost abrogata expres de actul normativ de nivel superior, aceasta obligatie ii revine autoritatii care a emis prima actul.

(5)Abrogarile partiale sunt asimilate modificarilor de acte normative, actul normativ abrogat partial ramanand in vigoare prin dispozitiile sale neabrogate.

Art. 65: Conditile de forma si de fond ale abrogarii

(1) Abrogarea poate fi dispusa, de regula, printr-o dispozitie distincta in finalul unui act normativ care reglementeaza o anumita problematica, daca aceasta afecteaza dispozitii normative anterioare, conexe cu ultima reglementare.

(2) In cadrul operatiunilor de sistematizare si unificare a legislatiei se pot elabora si adopta acte normative de abrogare distincte, avand ca obiect exclusiv abrogarea mai multor acte normative.

(3) In vederea abrogarii, dispozitiile normative vizate trebuie determinate expres, incepand cu legile si apoi cu celelalte acte normative, prin mentionarea tuturor datelor de identificare a acestora.

Art. 66: Suspendarea actului normativ

(1) In cazuri speciale aplicarea unui act normativ poate fi suspendata printr-un alt act normativ de acelasi nivel sau de nivel superior. In aceasta situatie se vor prevedea, in mod expres, data la care se produce suspendarea, precum si durata ei determinata.

(2) La expirarea duratei de suspendare actul normativ sau dispozitia afectata de suspendare reintra de drept in vigoare.

(3) Prelungirea suspendarii ori modificarea sau abrogarea actului normativ ori a dispozitiei suspendate poate face obiectul unui act normativ sau al unei dispozitii exprese, cu aplicare de la data expirarii suspendarii.

Art. 67: Evenimentele legislative implicite

(1) In cazuri deosebite, in care la elaborarea si adoptarea unei reglementari nu a fost posibila identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma ca acestea au facut obiectul modificarii, completarii ori abrogarii lor implicite.

(2) In cadrul atributiilor sale Consiliul Legislativ are obligatia sa identifice toate dispozitiile legale care au suferit evenimentele legislative implicite si sa propuna Parlamentului si, respectiv, Guvernului masurile necesare de modificare, completare sau abrogare expresa a acestora.

(3) Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute in cazul actelor normative speciale ale caror dispozitii nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generala a materiei, decat daca acest lucru este exprimat expres.

Art. 68: Actele normative cu aplicare limitata

(1) Actele normative pot avea aplicare limitata in timp, in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(2) Prin acte normative ulterioare se poate prelungi, extinde sau restrange durata actelor normative temporare, precum si a celor cu aplicare limitata in spatiu sau privind obiectul reglementarii.

(3) Dispozitia de prelungire a termenului de aplicare a actului normativ temporar trebuie sa intervina inainte de expirarea termenului si sa indice, cand este cazul, noul termen.

Art. 69: Interpretarea legala

(1) Interventiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizeaza printr-un act normativ interpretativ de acelasi nivel cu actul vizat, prin dispozitii interpretative cuprinse intr-un nou act normativ sau prin modificarea dispozitiei al carui sens trebuie clarificat.

(2) Interpretarea legala intervenita potrivit alin. (1) poate confirma sau, dupa caz, infirma ori modifica interpretarile judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate pana la acea data, cu respectarea drepturilor castigate.

Art. 70: Republicarea

(1) Actul normativ modificat sau completat in mod substantial se republica avand la baza dispozitia cuprinsa in actul de modificare, respectiv de completare.

(2) In vederea republicarii actului normativ se realizeaza integrarea prevederilor modificate sau a celor de completare in ansamblul reglementarii, actualizandu-se denumirile schimbate intre timp, cum ar fi cele ale unor institutii sau localitati, dandu-se, atunci cand s-a dispus expres, o noua numerotare articolelor, alineatelor, capitolelor si celorlalte structuri ale actului.

(3) Republicarea legilor, a ordonantelor si hotararilor Guvernului se face in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, prin grija autoritatii publice care a emis actul de modificare, respectiv de completare. Republicarea se face in cel mult 45 de zile de la data publicarii actului care a dispus aceasta masura. Transmiterea formei republicabile a actului pentru obtinerea avizului Consiliului Legislativ se face in termen de 30 de zile de la data publicarii actului care a dispus republicarea. In cazul codurilor, termenele se prelungesc cu 15 zile.

(4) Republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonante ale Guvernului se face dupa aprobarea acestora din urma prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu actul de aprobare, in cazul in care acesta aduce alte modificari ordonantei supuse aprobarii.

(5) Legile, precum si ordonantele si hotararile Guvernului se republica cu avizul Consiliului Legislativ asupra noului text, la sesizarea secretarului general al Camerei Deputatilor sau, dupa caz, al Secretariatului General al Guvernului.

Art. 71: Rectificari

(1) In cazul in care dupa publicarea actului normativ se descopera erori materiale in cuprinsul sau, se procedeaza la publicarea unei note cuprinzand rectificari necesare.

(2) Se interzice modificarea prevederilor unor acte normative prin recurgerea la operatiunea de rectificare, care trebuie limitata numai la erorile materiale.

(3) Rectificarea se face la cererea organului emitent, cu avizul Consiliului Legislativ.

CAPITOLUL VII: Norme privind pregatirea si elaborarea proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba intelegeri internationale

Art. 72: Actele de ratificare, aprobare

(1) Pentru ratificarea tratatelor internationale incheiate de Romania se intocmesc, potrivit Constitutiei Romaniei si legii in materie, proiecte de legi.

(2) In cazul acordurilor, conventiilor si al altor intelegeri internationale, pentru care competenta de aprobare revine, potrivit legii, Guvernului, se vor elabora proiecte de hotarari.

(3) Proiectul de lege sau de hotarare se supune spre adoptare, insotit de textul actului international in limba originala si in traducere oficiala sau autorizata.

(4) Textele actelor cu caracter international ce se supun ratificarii sau aprobarii se vor stampila pe fiecare pagina, iar pe ultima pagina se va atesta, prin semnatura persoanei autorizate si prin aplicarea stampilei, conformitatea documentului cu originalul.

Art. 73: Aplicarea normelor de tehnica legislativa

Normele de tehnica legislativa sunt aplicabile in mod corespunzator si proiectelor de acte normative prin care se ratifica sau se aproba tratate sau alte intelegeri internationale.

Art. 74: Titlul actului

- Titlul proiectului de act normativ va cuprinde denumirea integrala a intelegerii internationale, data si locul semnarii acesteia; in functie de situatie, prin titlu se exprima ideea de ratificare, aderare sau aprobare a intelegerii internationale respective.

Art. 75: Ratificarea ori aprobarea mai multor tratate sau intelegeri printr-un singur act

In cazul in care doua sau mai multe intelegeri internationale se ratifica sau se aproba printr-un singur act, masura ratificarii ori aprobarii se va exprima, pentru fiecare intelegere, printr-un articol distinct.

Art. 76: Publicarea actelor de ratificare sau de aprobare

Actele de ratificare sau de aprobare se publica insotite de textele tratatelor internationale ratificate si ale intelegerilor aprobate.

CAPITOLUL VIII: Norme cu privire la ordinele, instructiunile si celelalte acte normative emise de conducatorii ministerelor si ai altor organe ale administratiei publice centrale de specialitate sau de autoritatile administrative autonome

Art. 77: Actele date in executarea unui act normativ

Ordinele cu caracter normativ, instructiunile si alte asemenea acte ale conducatorilor ministerelor si ai celorlalte organe ale administratiei publice centrale de specialitate sau ale autoritatilor administrative autonome se emit numai pe baza si in executarea legilor, a hotararilor si a ordonantelor Guvernului. In formula introductiva a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevazute la art. 42 alin. (4).

Art. 78: Sfera reglementarii

Ordinele, instructiunile si alte asemenea acte trebuie sa se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza si in executarea carora au fost emise si nu pot contine solutii care sa contravina prevederilor acestora.

Art. 79: Termenul de emitere

Ordinele si instructiunile se vor elabora in termenul prevazut de actul superior sau, dupa caz, intr-un termen util care sa faca posibila ducerea lor la indeplinire.

CAPITOLUL IX: Norme cu privire la actele normative adoptate de autoritatile administratiei publice locale

Art. 80: Obiectul de reglementare

Actele normative ale autoritatilor administratiei publice locale se adopta ori se emit pentru reglementarea unor activitati de interes local, in limitele stabilite prin Constitutie si prin lege si numai in domeniile in care acestea au atributii legale.

Art. 81: Subordonarea fata de actele de nivel superior

(1) La elaborarea proiectelor de hotarari, ordine sau dispozitii se va avea in vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotararilor si ordonantelor Guvernului si altor acte de nivel superior.

(2) Reglementarile cuprinse in hotararile consiliilor locale si ale consiliilor judetene, precum si cele cuprinse in ordinele prefectilor sau in dispozitiile primarilor nu pot contraveni Constitutiei Romaniei si reglementarilor din actele normative de nivel superior.

Art. 82: Temeiul legal

In formula introductiva a proiectului de act normativ adoptat sau emis de autoritatile administratiei publice locale se mentioneaza, pe langa temeiurile juridice, prevazute la art. 42 alin. (4), si temeiul legal din Legea administratiei publice locale nr. [215/2001](#), republicata*), cu modificarile si completarile ulterioare.

—
*) Legea administratiei publice locale nr. [215/2001](#) a fost republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

Art. 83: Publicarea

In vederea intrarii lor in vigoare, actele normative adoptate de autoritatile administratiei publice locale se aduc la cunostinta publica, in conditiile Legii nr. [215/2001](#), republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prin afisare in locuri autorizate si prin publicare intr-un cotidian local de mare tiraj.

CAPITOLUL X: Dispozitii finale

Art. 84: Regulamentele proprii de aplicare

Parlamentul, Guvernul si celelalte autoritati ale administratiei publice centrale si locale stabilesc, in aplicarea normelor de tehnica legislativa prevazute in prezenta lege, regulamente proprii cuprinzand masurile metodologice, organizatorice, termenele si circulatia proiectelor de acte normative in cadrul sferei lor de competenta.

Art. 85: Abrogarea

La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga Decretul nr. [16/1976](#) pentru aprobarea Metodologiei generale de tehnica legislativa privind pregatirea si sistematizarea proiectelor de acte normative, publicat in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 14 din 13 februarie 1976.

*) Republicata in temeiul art. II din Legea nr. [60/2010](#) privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. [61/2009](#) pentru modificarea si completarea Legii nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 215 din 6 aprilie 2010, dandu-se textelor o noua numerotare.

Legea nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative a fost republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004 si ulterior a mai fost modificata si completata prin:

- Legea nr. [49/2007](#) pentru modificarea si completarea Legii nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 194 din 21 martie 2007;

- Legea nr. [173/2007](#) pentru completarea art. 53 din Legea nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2007;

- Legea nr. [194/2007](#) pentru modificarea si completarea Legii nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 453 din 4 iulie 2007;

- Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. [61/2009](#) pentru modificarea si completarea Legii nr. [24/2000](#) privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 390 din 9 iunie 2009.

Publicat in Monitorul Oficial cu numarul 260 din data de 21 aprilie 2010